

[Hagen Hagensen.]

slag om ændring af landsskatteretten, både hvad dens arbejdsform og opbygning angår.

Jeg siger ikke hermed, at den højtærede minister bør fremsætte udvalgets forslag uændret. Det kan ministeren vel i øvrigt ikke gøre, da der på nogle punkter ikke er fuld enighed om udformningen. Jeg vil gerne føje til, at jeg for mit personlige vedkommende mener, at der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til det læge element i landsskatteretten, som jeg ud fra praktiske skatteerfaringer tillægger afgørende vægt, ligesom jeg mener, at når landsskatteretten skal omdannes, kan der være grund til at drøfte både dens opdeling og dens placering.

Jeg mener imidlertid, der er grund til, at forslag snart fremsættes, således at det høje ting kan få meget god tid til at gennemgå sagen. Når jeg spørger nu, skyldes det, at der i åbningstalen i år af den højtærede statsminister blev peget på, at man ville overveje at tage en reform af skatteadministrationen op med det formål at ændre ligningsarbejdet. Der blev ikke sagt noget om landsskatteretten, og da en reform af ligningsadministrationen kan blive en meget stor opgave, tror jeg — selv om nogle mener, at denne skal tages først og landsskatteretten muligvis kunne vente — at man nu bør komme med forslag om landsskatteretten. Man behøver ikke eller bør rettere sagt ikke vente på, at man skal til at kigge på ligningsadministrationen. Klagebehandlingen i skattesager må i forbindelse med en ændring af landsskatterettens form kunne lægges til rette på en sådan måde, at langt flere sager kan finde deres afgørelse på et mere stedligt plan og derved blive bragt hurtigere frem til en endelig afgørelse. Det er jo således, at en lokal afgørelse er en skatteyder i mange tilfælde tilbøjelig til at affinde sig med, når det ikke kan være anderledes og den kan komme forholdsvis hurtigt, hvorimod en landsskatteretbehandling ofte tager op imod 1½ år, undertiden endda mere. Det er ikke så meget landsskatterettens skyld som den måde, hvorpå sagerne skal behandles, og det er det forhold, jeg mener forholdsvis snart bør ændres, således at en skatteborger ikke er tvunget til at vente længe på afgørelsen af sin skatteansættelse.

Finansministeren (Poul Hansen): Som svar kan jeg først sige, at betænkningen fra landsskatteretsudvalget blev, meget hurtigt efter at jeg i disse dage for et år siden havde modtaget den, undergivet den behandling, som måtte være den naturligste. Den blev forelagt for bl. a. en række organisationer, for at de kunne få lejlighed til at sige deres mening om den. Disse organisationer var De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark, Bymæssige Kommuner, Foreningen af danske Ligningskommissioner og — som det ærede medlem vil vide — Skatterådsforeningen. Disse organisationer omfatter jo den kreds af personer, under hvis ansvar det daglige ligningsarbejde udføres.

Man kan af betænkningen se, at det lovforslag, som udvalget stillede til rådighed, er blevet til som resultat af afvejninger både i principielle spørgsmål og på enkelthedernes område og som følge heraf under en hel del tvivl. Under disse omstændigheder kan det ikke undre, at de udtalelser, der er afgivet over betænkningen, frembyder er ret broget billede.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder herom, men dog — bl. a. af den grund, at det ærede medlem har nævnt netop det — sige, at organisationerne især har gjort gældende, at det læge element ved det udarbejdede forslag er skudt for meget i baggrunden, og man har i det hele stillet sig tvivlende over for, om det kan være rigtigt at etablere landsskatteretten som noget i retning af de almindelige domstole og næsten udelukkende beklædt med jurister. På den anden side er der givet udtryk for, at det må anses for ønskeligt, at skatteydernes stilling under klagesageres behandling betrygges mest muligt, og dette ønske kan jeg naturligvis fuldt ud dele.

En omarbejdelse af det udarbejdede udkast kan nu ikke gennemføres, uden at det samtidig drager en række andre problemer med sig på grund af den sammenhæng, der nu engang er i tingene. Derfor må overvejelserne herom naturligvis tage sin tid. Jeg kan derfor heller ikke nu give noget konkret løfte om at fremsætte lovforslag med angivelse af tidspunkt herfor.

Når et så vidtgående forslag som udvalgets ikke kan forventes at vinde fornøden tilslutning, er det et spørgsmål, om man ikke i stedet burde samle bestræbelserne om at